

своего: на този конецъ създалъ човѣка
Всевлагий и Всесильный Богъ... А за дабы
достигнали и упазили (мыс) това блаженно
нахожденіе, весма часто и много чинатъ ни
препонка слабости на тѣло то ни, кое то е
подфѣрлено на много неболи, на много зле
и на безбройны премеждїа (опасности): за
това то сватый Апостолъ Павелъ, вѣдки на-
товаренъ былъ съ тѣлесна слабость, жалостно
коездѣйки выка: „окаменѣлъ азъ човѣкъ!
„кто мѧ избавитъ отъ тѣла смерти сѧ (а):
При това (и сами) всегда видиме, на колко
незнайны, смѣтны и горьки слѣчай подфѣр-
ленъ е ѿживъ нашъ; . . Есички те прїат-
ности обраꙑтсе скоро къ горъчиности: вси-
чка та слава човѣческа видиме, колко е
близъ къ премѣна та: всички те утѣшенија
на всекомъ минюта грозатъ (ны) съ огорча-
ваніе. . . А отъ всичко то това по опасно е;
заipro то и сама воля наша подфѣрлена е
на всегдашия та премѣна: сега къ добро то,
но по това скоро, плавасе преклонена къмъ
зло то, не токмо отъ премѣна та на обыка-
лованіа та около животѣтъ, но и отъ само то

(о) Римл. глав. 3. ст. 15.